

Farsangi nóta.

Begedüszó, czimbalom,
Nóta a nótára,
Hejehuja, vigalom —
Most a farsang járja.
Üssük össze a bokát,
Pöndörödjünk nosza hát
Vidám, deli tánczra!

Eb lógatja a fejét.
Húzzad cigány, húzzad,
Azt a frisset, kopogóst,
Ne a régi búsat!
Barna kis lány ne sajnáld,
Hadd gyürödjék a szoknyád,
Ád a zsidó újat!

A farsangnak bőjtje van. —
Nincs azon mit bánni;
Már minálunk örökké
Fognak muzsikálni —
Nem fogyhat a nóta ki:
Szünet nélkül vereti
A dobot Szapáry.

Inczédy László.

Felolós szerkesztő s laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

EGY FEJEZET A NŐK SORSÁRÓL.

Azt mondják, hogy a nő sorsa szeretni és szenvedni; nem mintha a nők napjainkban többet szenvednének, mint hajdan szenvedtek, sőt ellenkezőleg, soha sem volt jobb sorsuk a nap alatt. Még kevésbé szabad a házasság rovására írni a sors igaztalanságát, hiszen függetlenségét éppen a házaseletnek köszönheti. Távol attól, hogy a házasság kötelekeit tágitani akarnók azért, hogy ez által a nőt szabadabbá tegyék, még inkább szorosabbra óhajtának fűzni e kötelekeket azért, hogy visszahelyezzük őt teljes méltóságába.

De a mellett nem kevésbé igaz az is, hogy a nő még homlokán viseli a mult átkának bélyegét. Midőn házasság dolgában véletlenül rosszul választ, keserűsége is nagyobb a férfiakénál.

Nem azon nőkről szólunk, kik kisebb-nagyobb mértékben a tudatlanság állapotában maradtak. Ezek olcsó áron lehetnek boldogokká. Az ily nő, mihelyt kenyere és türehető élete van, megadással viseli el sorsát. Legfeljebb a betegség vagy a nyomor okozhatja szerencsétlenségét, mely azonban ez esetben igazán borzasztó.

Ime egy ifju leány, ki falun a szalmán született és arra van hivatva, hogy egész életen át sovárgó lélek legyen a nehéz munka által összetört testben.

Alig éri el a növendékkort, máris napról-napra kell megkeresnie kenyerét e miatt kénytelen meztláb, gyakran rongyos ruhákban szaladgálni esőben, szélben, tüskék és göröngyök közt, őrizni a jószágot, kaszálni, aratni, fűteni, mosni. Sohse nyughatik, csupán vasárnap, soha sem alhatik másképp, mint félszemmel. Rajta! kelj fel! a kakas már kukorékolt.

Ha férjhez megy, csak nyomorát növeli. Kissé többet szenved, ide nem értve a verést, melyet ráadásul kap, ha férje történetesen rossz kedvvel tér haza a csapszékből; és végre miután betöltötte sorsát és életet adott két vagy három lénynek, kiknek rendeltetése örökölni és folytatni az ő nyomorát és éhségét, akkor az Isten megkönyörül rajta és ő véglegesen és menthetlenül a feledés örvényébe süllyed!

Egy ember maroknyi földet dob a sirgödörbe, a fű kizöldül fölötte s ezzel vége az egésznek.

Ez csak a nyomor, de még nem a szenvedés, legalább nem az erkölcsi szenvedés, mely annál kegyetlenebb, minél értelmesebb az áldozat, mely éppen értelméből újabb képességet merit a szenvedésre. Isten óvjon attól, hogy minden értelmes nőt szerencsétlennek mondjunk. Hála az égnek, számosan nyertek a házasság sorsjátékában, számosan élnek békében önmagukkal és a sorssal; szerető nők és gondos anyák levén, áldást árasztanak szét maguk körül és ezen áldás öröme és boldogság alakjában száll vissza rájuk. A szerelem, melyet éreznek és melyet másoktól viszonzásul nyerne, nagyokká és szentekké teszi őket.

De ha egy emelkedett lelkű nő szerencsétlen, szászorosan kell szenvednie a miatt, a miről álmódott és a mit elvesztett. Egy fiatal leány jólét és gazdagság közepe születik, lelke fogékony a költészet és a műveltség iránt; egy férfi kerül eléje, hogy megvalósítsa álmait és egy hónap múlva a pap áldása egyesíti a fiatal leányt egy emberrel, kit még nem ismer. Majd megismerkedik vele ezentúl.

De ha a véletlen úgy akarja, hogy ez esetben a nem tudás jobb a tudatnál! Akkor az Isten legyen neki irgalmas!

Az ifju leány oly férfi nejevé lett, ki őt nem szereti és kit ő nem képes szeretni; az ég adjon neki türelmet! Nem sokára bekövetkezik az óra, midőn nem csak magáért, hanem gyermekeiért is kell szenvednie. A gondok évről-évre szaporodnak, még a nyugalomról is le kell mondania. Ez alatt a férj a kávéházba és színházba jár, korán elmegy hazulról és késő tér vissza, hogy a házi unalomtól meneküljön. A nő késő éjelig várja gyermekének bölcsője mellett: néha talán az imakönyvben lapozgat, a kiábrándult lelkek e néma vigasztalójában és koronkint feltekint a mennyezetre, mintha szerelmének szétfoszott ábrándképe után merengene. Aztán a fiatalság zománcza és ezzel együtt életének dicsősége lehull. Elérkezett a gyász, a sirig tartó gyász időszaka. Mert a nő kétszer hal meg: először a szépségnek, aztán az életnek és e két halál közül az első a borzasztóbb.

És mi lesz belőle azután? nem beszélünk a teljesen műveletlen vagy az alsóbb osztályu nőkről. Ezek ifju korukban tánczolnak, ha vagyonosak férjhez mennek, ha férjhez mentek sirnak és ha özvegyesre jutnak, a tapasztaltabb özvegyektől kérnek tanácsot, hogyan értékesítsék özvegyiségüket.

De mi lesz a művelt és szellemes nőből, kit az ismeretek a köznapiságnál magasabb fokra emeltek? Élete az űrben vergődik és fájdalmas léghiányban alszik ki.

A legtöbb szerencsétlen házasság oka az, hogy a fiuk és leányok nevelésében a szülők egyiránt megfelelkeznek azon fölvről, hogy a legfőbb dolog a férfi és nő harmoniája a családban.

A férfi és nő egyesüléséből áll az emberiség. Midőn a gondviselés őket e célra teremté, kétféle feladatot tűzött eléjük és e kettős célnak megfelelőleg különböző képességekkel látta el. Képességeket mondtunk és nem tulajdonságokat, mert a férfi egyetlen oly szellemi tulajdonsággal sem bír, mely a nőnél hiányoznék. Józan ész, képzelem, emlékező tehetség, akarat, megannyi sajátságok, melyeket a nőktől elvitatni senkinek se juthat eszébe.

Csakhogy a különböző tehetségek egyensúlya egészen eltérő a két nemnél, és az egyensúly e különbözőzete idézi elő a képességek különféleségét. A nő fizikailag és erkölcsileg arra van rendeltetve, hogy a családban másféle teendőket végezzen, mint a férfi. A tevékeny, izmos férfi künn, a házon kívül működik. A gyöngébb és gyöngédebb nő a gyermekeket neveli és a házat gondozza.

Ez nem annyit jelent, hogy ezen utóbbi kevesebb szellemi képességet igényel. A gyermekek helyes nevelése, testöknek és lelköknek ápolása legalább is igényel annyi szellemi erőt és tehetséget, mint egy gyár, üzlet, vagy hivatal ellátása.

Nézzük most mily nevelést nyer a jobb módú körök leányainak legnagyobb része. Tanul egy kevés történelmet, földrajzot, nyelvtant, irodalomtörténetet, két vagy három idegen nyelvtant és midőn ujjok hegyével kissé megérintették a tantárgyakat, a tudományok

könyve bezáródik előttük, mert ki kell lépniök a világba „férjet találni.“

A nőnevelés mai világban nem egyéb, mint a csábitás művészetének tanfolyama, mely egyesegyedül arra való, hogy minél inkább megrövidítse a távolságot a felserdült kor és a férjhezmenés közt.

E nevelés arra tanítja a leányokat, hogy férjet szerezzenek maguknak. Az ember szinte azt hihetné, hogy mihelyt a házassági szerződés alá van írva, a leány életének minden célja megszűnt. Nevelésének ezentúl nem veheti hasznát és kölcsönzött szellemétől bizvást megválhatik, hiszen az teljesítette feladatát, miután utat nyitott az oltár elé.

Reméljük, hogy nem sokára ütni fog végórájára e divatos nevelésnek, mely a nő életében csak egyetlen percznek felel meg. A nőnek oly nevelést kell nyernie, mely életpályájának minden óráját megvilágítsa egyformán; szükséges ezenkívül lelkét minél inkább megedzeni a tanulmányok által, hogy jóelőre gyógyszer készítsen magának az élet sebei ellen és szellemi menhelyet öreg napjaira.

Pelletan Eugen.

A bálban.

*Nem látoó pajtás azt a barnát?
Hogy rád mosolyg s kacsin.
Tán ismered?... Oh volt szerencsém
Ismerni bójait,
Bájos mosolya egykor nekem
Nagyon is drága volt,
Csak a nagy bankót szerette
S alig hogy tőle kimentem,
Már mindjárt váltatótt.*

*

*Nézd mi tüzzel tánczol
Az a festett dáma...
S az, a ki úgy kaczag rajta
Visavis, a lánya.
A blazirtak között ögyelg
Fia, az önkénytes
S azon búsul, hogy az ember
Hamar öreggé lesz!*

Szolgabirói bonbonszok.

— Denk dir Freund, a miniszterium azt írja, hogy a rendeletét hajtsam végre. Kost mir ein Lachen! Könnjü azt megírni, aber zu machen Freund! Egyik fél a nyakanra jár und bittet mich, ich solls nicht thun, neki nagy a befolyása, ich muss es respectiren, die andere Partei kommt wider, hogy csak exequálja. Mit tegyek?

— Huzd, a mig csak huzhatod.

— Du hast Recht, barátom. Hallja? tegye ad acta.

— De hát ha megint panasz lesz?

— Es ist wahr, die Leute sind zu allen fähig. De hát bin ich ein Executor? Ha még az adóról volna szó, die geben doch eine Renumeration, de magándolog, ganz Privatsache. No Bruder, most táncsolj.

— Hajtsd hát végre!

— Leicht zu sagen. Wart, eine köstliche Idee. Telegrafirozok a miniszteriumhoz, was ich zu thun hab.

És hozzám fordul:

— Nincs igazam? Dann kann ich sagen, das Ministerium befiehlt es. Nicht zum aushalten Freund! Most szerencsz, du verzeichst schon, roppant sok a dolgom. Guszti! küldje haza az embereket, ich hab jezt wichtigeres zu thun als tárgyalni.

*

— Na, barátom, das ist zu spassig!

— Mi?

— Dühbe kell jönni. Man muss rein Junge kriegen.

— De hát mi a baj megint?

— Also ich telegraphire, was zu thun ist és képzeld mi a válasz? Dummheit, nicht zum Aushalten.

— Nos, beszélj, kíváncsi vagyok.

— Höre! „Ragaszkodjék a törvényhez, ha nem ismeri, olvassa el!“

És hozzám fordul:

— Ist das keine Beleidigung? Das hab ich von Jeki nicht erwartet. Was sagst dazu Freund?

*

— Ha a tekintetes főbiró ur nem ad igazságot, fellebb megyek, az alispánhoz, a főispánhoz, meg tovább is!

— Mi közöm a maga igazságához? A Samu jogosan vágta ki a fát. Er geht weiter? Maga engem fenyeget? Nem? Ez más. Hát miért nem kért előbb. Der Kerl wird impertinent, das hat wieder der Notär gemacht. Jól van, majd megmondom a Samunak, hogy állítsa vissza a diófát.

— De nem él az már uram, elhasználta.

— Hát akkor mit keres? Nein, diese Dummheit, lächerlich.

— Káromat keresem.

— Kárát? Hát miért nem mondta előbb?

— Hiszen a folyamodványomban megirta a jegyző.

— A folyamodványában? Hat er den eine schriftliche Eingabe? So? das ist etwas anders. Felszámította?

— Igen, a jegyző megtette.

— Mit a jegyző, neki instancziát nem szabad írni. Megbüntetem zugprókatárságért. Barátom vegyen fel jegyzőkönyvet, schicken sie es an den Staatsanwalt. Oder lassens, nem érdemes. Nost pedig menjen haza és ültessen arra a helyre újra egy diófát. Értette? No mit akar még? Hagyjon békével.

És hozzám fordul:

— Aufhängen sollt man ihm auf sein diöfa. Vagy nincs igazam? Was sagst Freund?

*

— Lauter panasz, immer neue fegyelmi vizsgálat. Heut in Dergö, morgen in Virágos. Ich sag dir Freund, es ist nicht zum Aushalten.

— Soha se törödjél vele.

— Dummheit, hát ki is törődik? Aber um den Berczi ist mir leid, guter Kerl der Berczi.

— De hát a hiány barátom?

— Ach was, barátom, Freund, pure barátom. Aber da ist noch ein Grund, der Berczi soll das einsehen, Geld ist Geld, becsület, becsület. Aber um ein tárgyalás, um ein végzés! das ist doch zu viel. Ich pfeif ihm, was ist den ein Stuhlrichter? Rá se hederitek, aufgessen ist er.

És hozzám fordul:

— Ich weise was ich thue. Ich lass mich nicht auslachen. Tudja meg hogy ur vagyok, nicht jeder Koch macht gute Suppen. Oder hab ich nicht recht Freund?

Penna.

Elmennék én az elite-bálba,
Pénzem van, de nincs einladungs-kártya!

— Te még most is gyászolod a férjedet?
Hiszen már öt éve, hogy elváltatok.
— Csókollak! de csak valamiképp jelez-
nem kell, hogy még mindig — özvegy vagyok.

Elmennék én az elite-bálba,
Meghívóm van, de pénz nincs, hiába!

Az én szífe natyat toppan,
„Vich-mark“ mekfan a „Hagyu“-pan;
Tsokot adik, tsokot veszik —
Musszei nekem lusztig leszik!

— A szép és hű nő olyan ritka, mint az idegen
költői mű tökéletes fordítása.
— Rendesen nem szép, a mikor hű s nem hű,
hogy ha szép.

Az egész város tudja, hogy X. ur
és neje rosszul élnek. X. ur mégis
mosolyog. Ez az igazi álarcz!

Szeretném ismerni azt a fér-
fiut, ki a nőt ismeri, de nem azt
a nőt, a ki a férfit ismer!

— A majom, Bélécskám, utánozva, mit mások
tesznek.
— Akkor a katona bácsi is majom, mert téged utá-
noz; ha hon nem vagy, ártól-li s mege-ókolja a mamát!

Ha tajtját: megy; ha nem
tajtját: nem megy. Vajjon mi
jehet? Hát a „Vejéb Jantó.“

— Jaj, keresse ki ügyvéd ur az igazságot.

— A hol nincs, ott ne keress!

— Te Slajmi, ha egy krajczárért két tollat adnak, mennyit adnak négy krajczárért?
— Khilenczeth, mert edjet adnak ráadás!

Hejh, ezek a mai asszonyok még a csuszpájt se tudják berántani; de a férjeiket annál inkább!

Az angolnak nem kö hűsítő módöczina, mert olyan hideg vére van, hogy ha mögszúrják, hát jégcsapokban gyün belöle a vér!

— Szép kisasszony!
— Kérem, kérem — menyasszony!
— Valóban sajnálom.
— Óh — én is!

He-he, tom én, hogy miért szeretik sokan inkább a cigány-bandát, mint a városi zenekart; mert a dob nagyon emlékeztet — valamire.

Azt mondják: „Jaj baj, hogy az ember nem választhatja maga az atyját.” Hejh, pedig a mai hozományos világban inkább az anyját kellene az embernek megválasztani!

— Üsmeri ün Mendelsohnt?
— Nü, der herr fün Mendel hat ká' Sohn!

Nöm csak az lehet, a ki szép, gazdag és — ostoba. Mert a ki nem szép és nem gazdag, az nekem nem kell; a ki pedig nem ostoba, annak meg én nem kellek!

„Boccacció“ előadására csak ezt a kuplét mondjuk el:

Komikusnak nincs jó dolga,
Kupléken töri fejét;
De az Ég a kritikusra
Nyomorultabb sorsot mért:
Mikor ily főstellungot lát,
Azzal vigasztalja magát:
Nem bánom, kiállom,
Nem bánom, kiállom,
Kinyugszom — a nyáron!

Hétfőn „A pécsi két bakter“ kurjongatott L a t a b á r n é jutalmára. Nagyszerű kurjongatmányosan fér-czelményezett műbakterolmány. A szerzője legyen a . . .

Szerdán Veréb Jankó nézte a Veréb Jankót. Hanem erről a tükörről nem ismert magára. Különbén a „Veres haju“ ment K ö v e s s y G y u l a a nagy műrög-tönző jutalomjátékaul, hanem bizony csúf játékot űzött vele a közönség, melynek megkövesült már szive is a jutalomjátékok iránt. Egyébiránt a „Veres haju“ sohasem bizonyult be jó jutalomjátéknak. Hiába csak:

Veres kutya, veres ló,
„Veres haju“ sohasem jó!

„A falu rossza“ jó volt, hanem a város rossza otthon maradt. Biz' a rosz a'!

TINI — FINI.

— Mégy a vöröskereszt-egylet álarozos báljába?
— Óh igen! Ötven forint adóssággal több vagy kevesebb, nekem mindegy, ez a férjem vesztesége; de egy udvarlóval több, ez már az én nyereségem!

Adófizetők kis kátéja.

Irodalmunk nem sokára egy rendkívül érdekes új munkával fog szaporodni.

„Adófizetők kis kátéja“ a czime; szerzője pedig gr. Szapáry Gyula pénzügyminiszter.

A kiskaté már munkában van.

Rövid kérdések és feleletek segédelmével fogja elkalauzolni a polgárembert az adók labirintusában.

Körülbelül ilyenfajta lesz a korszakalkotó új munka:

Kérdés. Miért élünk?

Felelet. Azért, hogy adót fizessünk.

Kérdés. Hányféle adó van Magyarországon?

Felelet. Azok megszámlálására rövid egy emberélet.

Kérdés. S minők ezek az adónemek?

Felelet. Valamennyi szomorú. Némely helyen „vigadó“ is van, az is — épület.

(Nekünk pécsieknek ilyen sincs!)

Kérdés. Miként fizettetik az adó?

Felelet. Exekuczió útján.

Kérdés. Mi az adóbehajtás eszköze?

Felelet. Adófelügyelő, adóprés és dobverő.

Kérdés. Mi történik azzal, a ki adóhátralékban marad?

Felelet. Először elárverezik a házat, aztán lehuzzák a bőrét és kieserezik.

Elég is lesz talán ennyi kóstolól.

Czikória.

Lumpáczi. Mindig csak kávé, csokoládé, tea és snapsz! Nincs maguknak valami különlegességük? Szeretnék valami szokatlant, rendkívülit.

Lajos. Hhaj kérem, ha valami szokatlant, rendkívülit szeretne, akkor legyen szives fizetni — ez ugyancsak szokatlan és rendkívüli lesz!

Megadta neki.

Egy orvost beteghez hívtak. Csak több óra múlva jött el. A szobaleány sirva szaladt elébe s panaszlá, hogy urasága egy óra előtt már meghalt.

— Az ő hibája, — mondá szokott flegmájával az orvos — miért nem várt míg jövök.

Dalmő-fülfordítások.

Énekli Knófelblüh Zámi, csikús egy palesztinai posztán.

Nem, nem, nem, nem, nem, nem,
Nem megyünk mi innen el.
Mig a gazda bunkós bottal
Innen minket ki nem ver!

Ná, ná, ná, ná, ná, ná,
Mir gén gar ká Schritt fún dá;
Bisz der Bálbósz mit e Knüppl
Ünz niks z güt einzaft den Pükl!

A jámbor házibarát.

— Pécsi história. —

(Nem annyira jó, mint inkább igaz.)

X. urnak van egy esinos, férjhezmenő leánya s e mellett még a felesége sem afféle elvirult menyecske, hanem olyan tüzről pattant kaczkias asszony, hogy bizon-bizon könnyen rajta vesztheti akárki is a szemét.

Egy nőtlen orvos járt a házhoz. X. ur testi-lelki jó barátja, a ki olyankor is tette tiszteletét, a mikor a férj nem volt hon.

A menyecskének sejtelmei támadtak, pedig hát az orvos urnak esze ágában sem volt a miskulánczia. Sokkal igazabb barátja volt ő X. urnak, mintsem hogy . . . . . A viláért sem!

A menyecske azonban nem bánta volna, ha az orvos ur megtapintotta volna a pulzusát. Várta is a pillanatot, hogy majd nyilatkozik az orvos. De biz csak nem nyilatkozott az. Ejh mit, ha „ő“ nem, szólok „én“ — gondolta magában.

— Mondja csak kedves orvos ur, de őszintén, bizalmasan: a leányomért jár a házunkhoz, vagy talán — — — egyéb szándéka van?

— Nincs nekem kérem semmi szándékom.
Feleli a jámbor házibarát.

MÜFORDÍTÁSOK.

Conducat sanitati.

Vezessen a Számi a tátihoz.

Judicem cuiquam decet neque odisse, neque irasci.
Judást senkinek sem illik gyűlölni, sem pedig ellene irogatni.

Latrantem stomachum bene lenit cum sale panis.
Éhségtől korgó gyomromat jól simogatja a sállal a Panni.

Endre és Johanna.

Szép kedveséhez így szóla Endre:
„Nélküled szívem semmivé lenne,
Lelkemnek vigaszt oh ki is adna?“
S elhiszi neki szöke Johanna.

Halkan, suttogva folytatá Endre:
„Vedd a nagykendőt bájos fejedre,
Jer, siess! nem leszünk zsarnokok rabja!“
S követi híven szöke Johanna.

A szökés útját ismeri Endre:
Bátoran indul a hősi tette.
Ej van, senki se látja, se hallja,
Ott remeg karján szöke Johanna.

Szerelmi szóval nyujt vigaszt Endre:
„Jer! Péter Bernát esket majd egybe —
Aldását anyád majd utóbb adja.“
S elhiszi neki szöke Johanna.

Már le is érték s felsikolt Endre:
„Az anyád képes csak ily zord tette!“
A kert ajtója le van vasalva . . .
„Ez ármány!“ mond rá szöke Johanna.

„Mit tegyünk mostan?“ így töpreng Endre,
„Hű lovam hasztalan áll nyergelve.“
Mennek vissza a házba rohanna,
Endre barátunk s szöke Johanna.

Ah, de kit is lát pitvaron Endre . . .
A hősi kaland végkép feledve.
Ott áll seprővel kedvese anyja . . .
Jaj neked édes, szöke Johanna!

Gyorsan a falon átmászik Endre,
Folytatni kalandját nincs már kedve;
Száll haza búsan, lóra felkapva . . .
Kettőért kap ki szöke Johanna!

Fipsz.

ISKOLA.

Tanító: Mundjad Móriczlében nekhem edj nédj-lábó thárgy!

Móricz: Oszthal.

Tanító: Aj! ez nadjon khüzsönseges! mandjál más!

Móricz: Khotya.

Tanító: The vagy edj usthoba! hisz ez állath, aki ogatja.

Móricz: Nü, hát akkhor egy düglötth kotya, a ki nem ogatja!

Milyenek a koldusok!

Beállit a pénteki szent napon a jól megtermett, tenyeres-talpas koldus és kéreget.

— Tudja mit? szól a házi ur, hányja el a havat az udvar egyik sarkába, aztán kap 60 krajczárt.

— Háj kérem hatvan krajczárért nem tehetem, még más közönséges napon se; pénteken meg kétannyiért se tenném meg.

Megmagyarázta.

A földbirtokos kimegy az erdejére vizsgálatot tartani új erdőmestere munkálatai fölött. Az egyik tisztáson odaszól a kocsisának:

— Látod János, a régi erdőmesterem eltiltotta a falubelieknek a fa-szedést, ez a mostani meg nem. Honnan van mégis, hogy akkor kevesebb volt a fa az erdőmön, mint most.

— Hja, nagyságos uram! ha az egész falu lop, nem látszik meg annyira, mint ha egy erdőmester lopja a fát.

CSODABOGÁR.**Visum repertum.**

Bűnygyben helyegmendes.

H. . . . k János batinai lakos álitlag f. é. hó 13-án L. Antal gépész V. — ur Alexandra nevezetű propellerján Batinán által támatott meg rajta következő sértést hozot létre:

1. a bal arcz fél duzzat vörösös —
- 2 a nyakon balrol 3 jobrol 2 egész ött mili méter hosszúságú fölhámtol fosztott kissé verző hely.
- 3 a bal válon négykraj cáros meghosasoú föl hámtol fosztot hely.

Velemény

A látteleből kitünik
I hogy a felhozot sértés tekintetel hogy nemes szerv meg-sértve nem lett, hogy maradandó bajt nem hájy maga uták könnyű
II. hogy az 1 alatt felhozott ütés sértés áttal, még a 2 és 3 alatti karmolás áttal hozatot létre.

III. hogy a sértet 8 nap alatt meg lesz gyógyulva.

Ezen veleményt eskimuek hü alapján adtam.

Kelt Herczeg Szöllösön 1885. spt. 15.

W. . . . J. . . .
orvos.

H i r d e t é s e k:**Sok ezer**

azok száma, a kik a »Betegbarát« című röpirat áttekintése után és annak útmutatása nyomán egyszerű háziszerekkel önmagukat gyógyították ki. Ennél-fogva bármilyen betegnek, akár milyen bajban szenved is, sem kellene elmulasztani a kérdéses könyvecskét Richter kiadó-intézetétől Lipcséből meghozatni. Egy levelezőlapon való egyszerű megrendelésre ingyen küldetik meg.

**A nagyflórián-utczában levő
5-ik számú ház eladó.**

Bővebbet ugyanott.

Az ezerszeresen kipróbált háziszerek:

„a valódi

Pain-Expellernek

horgonnyal

egyik családban sem kellene hiányozni.

Ára 40 kr.

„VERÉB JANKÓ“

HETI KÉPES ÉLCZLAP SZÁMÁRA

H I R D E T M É N Y E K

ES

NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEK

A KIADÓHIVATALBAN:

JÁNOS-UTCZA 8. SZ.

**IGEN ELŐNYÖS ARON
VÉTETNEK FÖL.**

H I R D E T É S E K Á R A:

Egy hasábos petit sor egyszeri megjelenéseért
6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szerért 4 kr.
fizetendő.

Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fize-
tendő.

A nyilttér petit sora 10 kr.

A hirdetési díj előre fizetendő.